

Krešimir Petković*

FOUCAULT I POLITIČKA ZNANOST: KONCEPTUALNI MOTIVI ZA POLITIČKU TEORIJU I PRAKSU

Sažetak

Rad pokazuje važnost Foucaultovog mišljenja za političku znanost. Nakon kontekstualizirajućeg uvoda koji ilustrira različite mogućnosti pristupa Foucaultovom opusu i iznosi jedno od mogućih shvaćanja političke znanosti, rad u središnjem dijelu raspravlja o nekoliko povezanih motiva Foucaultova teoretiziranja koji su važni za političku misao i analizu. To su, redom: (1) politizacija nepolitičkoga, (2) genealogija kao jedna od istraživačkih metodologija političke znanosti, (3) politizacija znanja, (4) analitika moći, (5) guvernamentalnost, (6) analiza subjektiviranja uz ontološki pomak prema tehnologiji te (7) hiperaktivni pesimizam kao vodič za praktični politički angažman. Taj nepotpuni, ali reprezentativni niz problemskih žarišta i istraživačkih ideja donosi paradoksalno poimanje politike: ujedno povijesno osjetljivo i orijentirano prema budućnosti; duboko radikalno u svojim implikacijama, ali i konzervativno; eruditsko i podozrivo prema znanju; skeptično prema autonomiji subjekta i aktivistički disponirano kad je riječ o političkom djelovanju. Promišljanjem tih paradoksa, Foucault se ukazuje kao poticajan politički teoretičar koji nije izgubio na aktualnosti trideset godina nakon smrti.

Ključne riječi: *Foucault, moć, politička znanost, politika, subjekt*

* Fakultet političkih znanosti Sveučilišta u Zagrebu, Lepušićeva 6, HR-10 000 Zagreb, kpetkovic@fpzg.hr

Krešimir Petković*

FOUCAULT AND POLITICAL SCIENCE: CONCEPTUAL MOTIVES FOR POLITICAL THEORY AND PRACTICE

Abstract

The work shows the importance of Foucault's thinking for political science. After the contextualizing introduction that illustrates the different possibilities of access to Foucault's work and sets forth one of the possible understandings of political science, in its central part the paper discusses several related motifs of Foucault's theorizing that are important both for political thought and analysis. These are, in order of their appearance: (1) the politicization of non-political, (2) genealogy as one of the research methodologies of political science, (3) the politicization of knowledge, (4) analytics of power, (5) governmentality, (6) analysis of subjectivation paired with ontological shift towards technology and (7) the hyperactive pessimism as a guide for political engagement. This incomplete, but at the same time representative series of problem-solving foci and research ideas brings a paradoxical conception of politics: both historically sensitive and oriented towards the future; deeply radical in its implications, but also conservative; erudite and suspicious towards knowledge; skeptical about the autonomy of the subject and disposed towards engagement when it comes to political action. Through the reflection on these paradoxes, Foucault emerges as stimulating political theorist who has not lost topicality thirty years after his death.

Keywords: *Foucault, power, political science, politics, subject*

* Faculty of Political Sciences, University of Zagreb, Lepušićeva 6, HR-10 000 Zagreb, kpetkovic@fpzg.hr